

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 923
van **STEVEN COENEGRACHTS**
datum: 22 april 2021

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Ruimtelijke herbestemming militaire domeinen - Locaties voor een kleiduifschietstand

Op 19 juni 2020 stelde ik reeds een schriftelijke vraag (nr. 655) aan Vlaams minister van Sport Ben Weyts over het aantal kleiduifschutters en schietstanden in Vlaanderen. Uit het antwoord dat ik mocht ontvangen, blijkt dat over een tijdspanne van zes jaar het aantal Vlaamse sportschutters in de discipline kleiduifschieten bijna een verdubbeling kende. Van 1853 kleiduifschutters in 2013, tot 2660 in 2019.

Deze cijfers dienen volgens meerdere verenigingen genuanceerd te worden aangezien er ook sportschutters zijn die kleiduiven niet expliciet als discipline hebben opgegeven en er aspirant-jagers zijn die er komen oefenen voor hun praktisch examen. Bovenvermelde schutters kunnen voor de beoefening van hun sport slechts terecht in drie erkende schietstanden in Vlaanderen waarbij er voor één een planningsproces of een herlokalisatie aangewezen lijkt. Wil een Limburgse kleiduifschutter, sportschutter of jager gaan kleiduifschieten in Vlaanderen, dan is hij of zij aangewezen op de schietstanden Klein-Brabantse Shooting Club in Puurs, Tir Der Kempen in Herentals of Zelzaatse Kleischutters in Zelzate

De minister stelde in zijn antwoord dat de Vlaamse Regering samen met de provincies en de betrokken federatie (De Vlaamse Schietsportkoepel vzw) al meer dan 10 jaar op zoek gaat naar bijkomende locaties voor kleischietsen. Volgens de minister geen sinecure, rekening houdende met de wetgeving ruimtelijke ordening, de milieuwetgeving en het lokale draagvlak.

Naar aanleiding van het beperkt aanbod aan kleiduifstanden in Vlaanderen en het gebrek aan een erkende kleiduifstand in Limburg, bevroeg ik ook de federale minister van Defensie Ludivine Dedonder per brief naar de mogelijkheden op Limburgse militaire basissen in het kader van gedeeld ruimtegebruik.

Uit dat antwoord blijkt dat een groot deel van de militaire oefenterreinen valt onder de samenwerkingsovereenkomst met het Vlaamse Gewest inzake natuurbehoud en bosbeheer en deel uitmaakt van een Europees vogel- of habitatrichtlijngebied en het NATURE-2000-netwerk. Een statuut dat niet verenigbaar is met kleiduifschieten. Daarbij worden militaire schietstanden voornamelijk beperkt tot politie of douanediensdiensten en andere overheidsbehoeften. De organisatie van het jachtexamen valt hier onder. Nieuwe vergunningen voor het gebruik van militaire schietstanden door burgerclubs worden niet meer toegestaan.

Als laatste werd de aandacht gevestigd op het regelmatig vrijkomen van militaire terreinen die ook door de Vlaamse overheid onteigend kunnen worden. Een gepaste ruimtelijke herbestemming van zo'n militair domein kan de inrichting van een kleiduifschietstand mogelijk maken.

1. a) Overweegt de minister om een kader te ontwikkelen omtrent gepaste ruimtelijke herbestemmingen van een militair domein?

b) Zal ze daarvoor in overleg gaan met haar federale collega bevoegd voor Defensie?
2. Zal de minister onderzoeken of kortstondig ruimtegebruik van braakliggende terreinen mogelijk is om een oplossing te bieden zolang er naar structurele oplossingen gezocht wordt?

ANTWOORD

op vraag nr. 923 van 22 april 2021

van **STEVEN COENEGRACHTS**

1. a) De vraag naar een kader voor gepaste ruimtelijke herbestemming van militaire domeinen is niet nieuw.

Tien jaar geleden was er een vrij grootschalige desaffectatie-operatie door de federale overheid. De Vlaamse Regering heeft toen beslist om daar op een systematische manier mee om te gaan, zij het dat men geen apart ruimtelijk-inhoudelijk kader in het leven riep, maar vaststelde dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voldeed als inhoudelijk kader.

Er was toen, naast terreinen waarvoor al een perspectief was bepaald, een groep terreinen waarvoor nog een beleidsbeslissing moest genomen worden zowel over de ontwikkelingsmogelijkheden en de toekomstige bestemming, als over het beleidsniveau dat het best geplaatst was om de bestemmingswijziging door te voeren. Zo'n terrein werd gepositioneerd in de gewenste ruimtelijke structuur op Vlaams niveau. Daarbij werd rekening gehouden met de omvang, aard van het terrein (bebouwing, eventuele vervuiling) en het ruimtegebruik enerzijds en de ligging ten opzichte van economische structuur, open ruimte structuur, recreatieve structuur, woonstructuur anderzijds. Ook de draagkracht van de omgeving kwam aan bod. Het spreekt voor zich dat de opties dan ook verschilden naar gelang het ging om een gebied in een stedelijke omgeving dan wel het buitengebied, en naar gelang het ging om gronden met bebouwing en verharding of niet.

Er is in de jaren daarna enkele malen gerapporteerd aan de Vlaamse Regering over de opvolging.

Er is vandaag geen desaffectatie-operatie van dezelfde schaal meer aan de gang, maar dezelfde aanpak is nog steeds gepast.

- b) Er is geen overleg gepland met mijn federale collega bevoegd voor Defensie. Als er in verband met de desaffectatie van bepaalde terreinen overleg nodig is ben ik beschikbaar.
2. Het kortstondig gebruik van braakliggende terreinen en zelfs van bijvoorbeeld gronden in landbouwgebruik is onder voorwaarden mogelijk cfr. artikel 4.4.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Andere sectorale wetgeving dient uiteraard ook gerespecteerd (voorwaarden in VLAREM, wapenwetgeving...)